

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/103/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3110222211
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3110222211.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Olgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci navrhovateľky M. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., Q. č. XXXX/XX a manžela navrhovateľky K. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX Z. E., W3 XXXX N., U. F., zastúpeného E. firmou M. & G., v.o.s. so sídlom v M. M., H. T. č. L. U. č. 5, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., Q. č. XXXX/XX, zastúpenej do plnoletosti opatrovníkom D. práce, sociálnych vecí a rodiny v M., o odvolaní manžela navrhovateľky proti rozsudku I. súdu M. zo dňa 19. decembra 2018, č.k. 14C/239/2010-359 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. apríla 2019, č.k. 14C/239/2010-399, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zo dňa 24.04.2019 č.k. 14C/239/2010-399 v napadnutých výrokoch I., III., IV. a V. p o t v r d z u j e s tým, že ukladá súdu prvej inštancie vykonať opravu vo výroku IV. napadnutého rozsudku v označení čísla konania tak, že namiesto č.k. 14C/329/2010-118 správne je 14C/239/2010-118.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie vo výroku I. uložil odporcovi povinnosť platiť plnoletej Y. U. výživné po 60 eur mesačne za obdobie od 01.09.2011 do 06.09.2012 a po 170 eur mesačne za obdobie od 07.09.2012 do 21.05.2015, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, k rukám Y.. Vo výroku II. vo zvyšku návrh zamietol. Vo výroku III. rozhodol tak, že nedoplatok na zročnom výživnom za čas od 01.09.2011 do 21.05.2015 vo výške 4.153 eur súd povolil odporcovi zaplatiť v splátkach po 200 eur mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku k rukám Y. U., s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Vo výroku IV. uložil odporcovi povinnosť zaplatiť 100% náhrady trov konania štátu vyčíslené v uznesení Okresného súdu Trenčín č.k. 14C/329/2010 -118 zo dňa 29.05.2012. Výrokom V. štátu v zostávajúcej časti právo na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. júna 2011, č.k. 14C/239/2010-85 súd rozviedol manželstvo účastníkov uzavreté dňa 28.04.1990 pred bývalým MsNV v M.. Y.. Y. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok. Odporcovi uložil povinnosť platiť mal. Y. výživné po 130 eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 144 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. O odvolaní odporcu rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 4Co/324/2011-99 zo dňa 31.10.2011 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o určení výživného na maloletú Y. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súdu prvej inštancie vytkal, že sa vôbec nezaoberal súčasnými majetkovými a zárobkovými pomermi odporcu, v odôvodnení svojho rozhodnutia len konštatoval, že tieto nemal preukázané. Rozsudok o rozvode manželstva účastníkov a o zverení mal. Y. do výchovy

navrhovateľke a o trovách konania nadobudol právoplatnosť dňa 01.09.2011. Predmetom konania teda zostalo iba určenie výživného na dcéru účastníkov Y., na čas po rozvode, teda od právoplatnosti rozvodu do budúcnosti. Počas konania o rozvode manželstva výchovu vtedy ešte maloletej Y. zabezpečovala navrhovateľka, ktorá bývala s 2 deťmi z manželstva v 3-izbovom družstevnom byte. Vyživovaciu povinnosť mala len k deťom z manželstva a za byt platila 146 eur mes. nájom, inkaso 4,60 eur, 26 eur elektrinu, 11,60 eur televízor, 11,60eur internet, 18eur stravu do školy pre Y., 20eur stravu do školy pre C., 15 eur mes. MHD Y., 20 eur mes. MHD pre ňu. Navrhovateľka mala príjem len zo zamestnania a poberala rodinné prídavky po 44eur mes. Mala výdavky s dcérou Y., ktorá má zlé zuby, tieto sa pohybujú do 500eur ročne, ďalej musí chodiť na alergológiu, lebo je alergická na peľ, roztoče a arašidy, lieky stoja 2x ročne po 20eur. Miriam navštevovala 9. ročník ZŠ, chcela ísť študovať na obchodnú akadémiu do M.. Venovala sa skautingu, kde sa platilo 7eur ročne členské, 20eur ročne otváranie riek, výdavky sú na košeľe 15 eur šatku, odznaky po 3eur, sukňu a rovnošatu, pričom raz ročne sa chodí na tábor, čo je 3-týždňový výlet a výdavky sú spolu s potvrdením od lekára 150 eur na jeden tábor. Navrhovateľka platí poisťku mal. Y. po 4,18 eur mesačne do 18 rokov jej veku a rovnakú poisťku mala aj C., tieto peniaze sa vybrali a C. sa za to zaplatil vodičský preukaz. Y. počas konania o rozvode dosiahla plnoletosť. Po skončení základnej školy navštevovala Obchodnú akadémiu v Trenčíne a štúdium ukončila maturitnou skúškou dňa 21.05.2015. S matkou žila v spoločnej domácnosti do roku 2015 a v tom istom roku odišla jej sestra C. na Z.. Uviedla, že prvotné výdavky so strednou školou boli kúpa notebooku 450 eur, výdavky na školské pomôcky, na lekára kvôli alergii (ekzém) náklady na kúpu liekov a to krémov a masť, pretože mala problémy s akné, ďalej výdavky na zubára po 500 eur ročne a vodičský preukaz 550 eur, po 20 eur mesačne sa platilo MHD a 20 eur obedy v škole. Po skončení strednej školy odišla za sestrou na Cyprus, potom sa vrátila späť, privyrábala si brigádne a dňa 07.05.2017 sa jej narodilo dieťa. Odporca jej platil výživné po 30 eur mesačne dovtedy, kým neukončila školu. Plnoletá dcéra účastníkov C., ukončila Strednú odbornú školu obchodu a služieb - hotelovú akadémiu dňa 01.06.2011 maturitnou skúškou a dňa 06.09.2012 zanechala vysokoškolské štúdium na M. univerzite A. H. v M. a v ďalšom štúdiu nepokračuje. Aktuálne žije na Z. a výživné na toto dieťa nebolo súdom zrušené. Odporca žije v N., nájomné platí 330L mesačne, pričom od 08.12.2010 bol PN pre deformovanú platničku a zápal sedacieho nervu. Nepoberal žiadne dávky ani na Slovensku ani vo U. F. a žil z úspor. Požiadal o podporu v F.. V roku 2010 zarobil podľa jeho vyjadrenia 7.000L a príjem bol cca 800eur, v prepočte 645,14L. Má vyživovaciu povinnosť len k 2 deťom. Potvrdil známosť s E. V. s tým, že z ich pomeru pochádza N. V., nar. 20.08.2010 s tým, že otcovstvo oficiálne neuznal. Ako svoje priemerný mesačné výdavky uvádzal : 330L nájomné za byt, 38L daň za byt, 20L elektrina, 4L voda, 5L výpis z účtu, 71L náklady na cestovné do práce, 30L telefón, 125L potraviny a drogéria a 10L pracovné oblečenie a obuv, priemerne 634L. Po zrušení rozsudku súd prvej inštancie doplnil dokazovanie výsluchom odporcu dožiadaným súdom vo Veľkej F. a tento uviedol, že žije vo U. F. 11 a pol. roka, priznal vyživovaciu povinnosť iba k dvom deťom z manželstva ,s tým, že Y. žije so svojim priateľom a už pracuje. Staršia dcéra C. žije na Z.. Poprel, že by aktuálne mal známosť s nejakou ženou a pracuje ako šofér nákladného vozidla. Predložil súdu doklady, z ktorých vyplýva, že od 01.04.2009 do 31.03.2010 mal hrubú mzdu 11.500L a čistú mzdu 9.250L, vrátane dovolenky a nemocenskej. Od 14.04.2010 pracoval pre spol. X. W N. a od 09.12.2010 bol práceneschopný (predložil anglickému súdu tlačivo SSP1 za obdobie od 09.12.2010 do 29.3.2011), tvrdil, že poberal nemocenské dávky k januáru , marcu a máju 2011 a od 09.05.2011 mu skončila nemocenská a potom ho prepustili. Súdu predložil výplatnú pásku z 31.05.2011 u spol. First mile Ltd., kde sa zamestnal následne a z tejto vyplýva, že v hrubom zarobil 1.392,84L a v čistom 953,74L s tým, že u tejto firmy prestal pracovať 27.11.2015. Uviedol, že nemá iné zdroje príjmov iba zo zamestnania, nevlastní vo U. F. žiaden majetok okrem auta znn. WV Golf rok výroby 1997. Býva v podnájme, kde platí 330L mesačne, avšak nie pravidelne, pretože výška nájmu sa mení podľa počtu osôb, ktoré v byte bývajú, pričom nájom v takejto výške, keď sú v byte 4 osoby, ak sú iba 3 platí 400 L mes. Ďalej platí obecnú daň za bývanie 1/3 zo 136L, teda sumu 45,33L za plyn neplatí, za vodu 489,91L štvrťročne (163,30L) a výdavky na cestu do práce na benzín 80L mes., za stravu 200L libier mesačne a mobilný telefón 22L mesačne, výdavky 50L mesačne na topánky a oblečenie a spláca dlh po 400L libier mesačne na kreditnej karte v celkovej výške 8.000L. Z listinných dôkazov vyplýva, že odporca ukončil pracovný pomer u X. No2 Limited k 30.04.2011 a dostal mzdu 325,59L. Od 04.05.2011 sa odporca zamestnal u S. mile Ltd. So základnou ročnou hrubou mzdou 13000 libier brutto, s možnou výplatom odmien 100 libier za štvrťrok (vždy v januári, apríli, júli a októbri) na základe tímového a individuálneho výkonu a záloha za dodržiavanie zmluvy a poistenie vo výške 2x 250 libier bude odpočítaná z prvej a druhej najbližšej mzdy a bude vrátená pri odchode zo zamestnania, ak neporuší zmluvné povinnosti. Predložil doklad - vyhlásenie o práceneschopnosti, z ktorého vyplýva, že od 04.05.2011 "môže byť práceneschopný" . Za obdobie od 4/2011 do 3/2012 dosiahol čistý príjem 9.423L

(zahŕňajúci dovolenku a práceneschopnosť), čo predstavuje 785,25L mesačne. Za obdobie od 4/2012 do 3/2013 dosiahol čistý príjem 9.568L (zahŕňajúci dovolenku a práceneschopnosť) , čo predstavuje 797,3L mesačne. Za 3/2014 do 4/2015 dosiahol čistý ročný príjem 9.217,34L (9.078,52eur mzda+ 993,28eur na dorovnanie príjmu - 854,46eur odvod), čo predstavuje 768,11L mesačne a za rok 2015 dosiahol čistý ročný príjem 10.842,4L, čo predstavuje 903,53L mesačne. Navrhovateľka dosiahla v roku 2010 čistý priemerný mesačný príjem 551,63eur , v roku 2011 čistý ročný príjem 6.654,68eur (554,57eur mesačne), v roku 2012 čistý ročný príjem 6.300,06eur (525eur mesačne), v roku 2013 čistý ročný príjem 7.605,42eur (633,78eur mesačne), v roku 2014 čistý ročný príjem 6.700,92 eur (558,41eur mesačne), v roku 2015 čistý ročný príjem 6.674,28 eur (556,19eur mesačne), v roku 2016 čistý ročný príjem 7.228,65eur (602,38 eur mesačne), v roku 2017 čistý ročný príjem 8.145,31 eur (678,77eur mesačne) a v roku 2018 do 31.7.2018 čistý ročný príjem 4.553,98 eur (650,56eur mesačne). Navrhovateľka uvádzala do 31.8.2015 nasledovné mesačné náklady : 186eur byt -nájom, 26eur elektrina, 4,46 eur SIPO (TV + rozhlas), Mágio (TV + pevný internet) 24eur, Y. mobil po 16 eur (od r. 2010 kúpený 3x dňa 13.02.2010, 24.02.2012, 07.03.2014 vždy s 2-ročnou zmluvnou viazanosťou) stravné lístky pre Y. 20eur, mesačník m cestovné MHD 20 eur + 10 eur štvrťročne plyn. Ďalej platí ročne dane za odpad r.2010 v sume 25,44 eur, r. 2011 v sume 31,84 eur, od roku 2012 do 2015 po 31,75 eur. Y. pracovala v období od 29.4.2013 do 29.11.2013 na dohodu o pracovnej činnosti u spol. Da Vinci art., s.r.o. so sídlom v M., kde dosiahla za celé odpracované obdobie príjem 261eur (37,28eur mesačne). Potom pracovala na dohodu o brigádnickej práci študentov u spol. V., s.r.o. so sídlom v Trenčíne, kde dosiahla za 3-12/2014 dosiahla čistý príjem 420,21eur, za 12/2015 čistý príjem 24,79eur, od 1-6/2015 čistý príjem 268,08eur za rok 2016 celkový čistý príjem 462,01eur. Ešte mala uzatvorenú dohodu o brigádnickej práci študentov so spol. L., s.r.o. , kde sa obdobie od 01.01.2015 do 31.08.2015 dosiahla čistý mesačný príjem 9,89eur. Navrhovateľka predložila doklady, z ktorých vyplýva, že Y. navštevovala Dermatovenerologickú ambulanciu MUDr. C. od roku 2012 až doteraz a užívala na ekzém : tabletky Fixit, Delesit, Zincorot, olej do kúpeľa, masť Afloderm, Protopic, krém Dermalex/Xeracalm AD v hodnote cca 20eur; na akné :Sébiu gel, Sébiu voda, Sébiu krém v hodnote 45eur (minimálne 4-5x do roka), každý mesiac sa musela podrobiť hĺbkovému čisteniu pleti od roku 2012 do 2015 v hodnote cca 100eur ročne. Dňa 19.6.2013 uhradila náklady na čeľusnú ortopédiu u MUDr. H. pre Y. sumu 410 eur, za vydanie zdravotného preukazu uhradila dňa 11.03.2014 sumu 18,75 eur. Ďalej Y. navštevuje od 2 rokov dodnes alergológiu a MUDr. M. a musí užívať tabletky Zenaro, nos. Sprey Avamys, očné kvapky Antalerg, nosné kvapky Zenaro, Allergodil a na kožu Dermatol + Protopic, tabletky Rupafin, probiotiká Pro Gaia a Nasofan nosný a Spersalerb. Zaplatila Y. náklady na vodičský kurz dňa 16.12.2015 v sume 316 eur a náklady predstavovali celkove 400eur s potvrdením u lekára + zdravotná príprava a kolok. Ďalej predložila doklady o nákladoch na zubného lekára pre Y. v hodnote cca 820 eur (22 bločkov) za 2 roky, potvrdenie o liečbe pre Y. u Dr. Sórossyová zo dňa 14.12.2013 po 87,20eur, zo dňa 8.2.2014 v sume 62eur, za ZRPŠ na Obchodnej akadémii sa platilo od roku 2011 do 2014 po 40eur ročne. Ďalšie náklady boli na stužkovú 28.11.2014: slávnostný večer 270eur, šaty 100eur, lodičky 30eur, kabelka 30eur + 70eur (náušnice, účes, CD + fotky), spolu 500eur. Pri nástupe na strednú školu sa kupoval notebook v hodnote 399eur dňa 27.09.2011. V roku 2015 sa kupovali pre Y. jarné čížmy za 19,85eur, činy biele tenisky za 8,50eur, Adidas tenisky 64,95eur, legíny 14,95eur, tepl. mikina a blúzka po 32,98eur, šaty 21eur, náteľník 5,98eur, rifle po 29,95eur, taška do školy 29,90eur, peňaženka 12,99eur, blúzka po 19,95eur, sandále po 13,95eur. V roku 2011 sa im pokazila 13 ročná práčka a náklady na maľovanie detskej izby po 10 rokoch predstavovali 59,97eur. Ďalej navrhovateľka uvádzala výdavky na úvery, ktoré si musela zobrať v dôsledku neplatenia výživného odporcom, a to flexipôžičku , úvery na kreditnú kartu a flexi účet, kde sú vysoké úroky. Z predložených dokladov vyplýva, že od 9/2011 do 1/2013 zaslal odporca na Y. výživné po XXXeur za obdobie od X/XXXX do 12/2014 zaslal 750eur a od 1/2015 do 11/2016 preukázateľne poslal podľa výpisu z účtu a potvrdenia z SLSP, a.s. na účet navrhovateľky sumu 730 eur. Celkove za obdobie od 9/2011 do 11/2016 zaplatil na výživnom pre ňu sumu 2.100eur. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že Y. je plnoleté dieťa účastníkov, ktoré sa v období od podania návrhu na začatie konania až do 21.05.2015 (ukončením strednej školy maturitnou skúškou) sústavným štúdiom na základnej a neskôr strednej škole pripravovalo na svoje budúce povolanie a nebola schopná sama sa živiť. Odporca tak má podľa citovaného § 62 Zákona o rodine mal teda v tomto období až do 21.05.2015 vo vzťahu k nej vyživovaciu povinnosť, ktorú si podľa vykonaného dokazovania dobrovoľne plnil len vo výške 30eur mesačne a preto bolo dôvodné vyhovieť návrhu navrhovateľky a plnoleté dcéry a výživné od odporcu určiť súdnym rozhodnutím. Y. žiadala, aby bolo výživné určené odporcovi od 24.08.2010, teda s účinnosťou od podania návrhu na rozvod manželstva do 31.08.2015, avšak konanie o výživnom sa viedlo v rámci konania o rozvod manželstva a ako výživné pre maloleté dieťa a to sa v danom prípade nepriznáva od podania návrhu, ale od právoplatnosti konania

o rozvod manželstva, pretože sa určuje na čas po rozvode. Konanie o rozvod manželstva sa právoplatne skončilo dňa 01.09.2011 a vyživovacia povinnosť odporcu k Y. trvala dovtedy, kým nebola schopná sama sa živiť, teda do ukončenia štúdia maturitou, teda do 21.05.2015. Po skončení strednej školy Y. v ďalšom štúdiu dennou formou nepokračovala a bola teda schopná sama sa živiť. Súd teda stanovil výšku výživného iba na obdobie a od 01.09.2011 do 21.05.2015 vo zvyšku návrh zamietol (od 24.08.2010 do 31.08.2011 a od 22.05.2015 do 31.08.2015). Súd pri určení výživného aplikoval ust. § 62 a § 75 Zákona o rodine a pritom vychádzal z odôvodnených potrieb Y. a zárobkových schopností, možností a majetkových pomerov navrhovateľky a odporcu. Zohľadnil pokles počtu vyživovacích povinností oboch rodičov Y. počas tohto konania, ku ktorej došlo dňom 6.9.2012, kedy nadobudla schopnosť samostatne sa živiť plnoletá dcéra účastníkov C.. V tento deň zanechala denné štúdium na vysokej škole a strednú školu mala ukončenú. Tvrdenia odporcu, že pokračovala v štúdiu v zahraničí, neboli ničím podložené. Odôvodnené potreby Y. sú dané bežnými výdavkami, ktoré má každý človek jej veku na zabezpečenie svojej stravy, ošatenia a ostatných základných potrieb. Okrem toho bolo preukázané, že musí v dôsledku dlhotrvajúcich zdravotných problémov navštevovať dlhodobo alergológa a dermatológa. Pre problémy so zubami má neporovnateľne vyššie výdavky na stomatológa ako bežné deti v jej veku. S tým súvisí nárast nákladov na nákup liekov, masť a iných nevyhnutných výdavkov spojených so zhoršením zdravotného stavu. Vyššie výdavky boli v dôsledku toho, že Y. začala navštevovať strednú školu, zvýšili sa výdavky na ZRPŠ a potrebovala iné školské pomôcky ako na základnej škole (notebook) a taktiež sa zvýšili jej potreby v súvislosti s tým, že bola vekovo staršia, vzrástli náklady na oblečenie, hygienické potreby a k liečbe jej bežných zdravotných ťažkostí sa pridali náklady na liečbu akné. Na strednej škole navrhovateľke odpadli náklady na skauting, avšak v maturitnom školskom roku 2014/2015 mala navrhovateľka zvýšené výdavky v súvislosti maturitami /nákup surovín a oblečenia/ i autoškoly. Schopnosti a možnosti odporcu prispievať na výživu navrhovateľky boli dané za obdobie od 1.9.2011 do 21.05.2015 príjmom odporcu zo zamestnania, ktorý bol preukázaný ním predloženými listinnými dokladmi a taktiež navrhovateľka má príjem iba zo zamestnania. Y. si počas štúdia brigádnicke privyrábala, avšak jej príjem v čistom z tejto činnosti tvorili zanedbateľné čiastky. Príjem odporcu sa preskúmané obdobie pohyboval od 785,25L do 903,53L, z čoho mal priemerné mesačné výdavky do cca 650L a príjem navrhovateľky od 551,63eur do 678,77eur. Za odôvodnené výdavky, ktoré odporca ako aj navrhovateľka musia vynakladať možno pokladať platby na nájomné, elektrinu, vodné a stočné, kde však treba vychádzať z ustanovení § 62 Zákona o rodine, podľa ktorých má výživné na dieťa prednosť pred inými výdavkami rodiča. Súd neprihliadal na výdavky odporcu na telekomunikačné služby, či platby leteckým prepravcom, ktorých vynaloženie nie je podľa súdu nevyhnutne potrebné a taktiež nezohľadňoval ani platby na úvery, uvádzané oboma rodičmi, pretože náklady úvery sa pri výživnom nezohľadňujú. Naopak pri schopnostiach a možnostiach odporcu plniť vyživovaciu povinnosť voči Y. bolo nutné zohľadniť existenciu ďalšej vyživovacej povinnosti odporcu k plnoletej dcére C. stanovenú právoplatným súdnym rozhodnutím na 150eur mes., existujúcej iba do 06.09.2012, kedy táto zanikla, aj keď nebola súdom zrušená. Od 07.09.2012 mali rodičia už iba jednu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére Y.. Posúdiac všetky tieto skutočnosti jednotlivo i v ich súhrne a vzájomnom kontexte dospel súd k záveru, že výživné odporcu na Y. je potrebné určiť vo výške 60eur mesačne za obdobie od 01.09.2011 (právoplatnosť rozvodu) do 06.09.2012 (zánik vyživ. povinnosti na Romanu) a od 07.09.2012 vo výške 170eur mes., kedy už mali rodičia iba jednu vyživovaciu povinnosť k dospelaj dcére tak, aby celkové výživné pokrývalo cca 20% príjmu odporcu, ktoré výživné spolu s vyživovacou povinnosťou jej matky by malo zabezpečiť krytie aspoň základných odôvodnených potrieb Y.. Toto výživné potom súd uložil odporcovi platiť k rukám plnoletej Y. podľa § 76 Zákona o rodine vždy do 15. dňa v mesiaci vopred /výrok I./ a vo zvyšnej časti, kedy navrhovateľka ako aj Y. žiadali od odporcu výživné za obdobie od 24.08.2010 do budúcnosti vo výške 400eur mesačne (navrhovateľka) a Y. po 200eur mesačne súd návrh navrhovateľky aj Miriam ako nedôvodný zamietol /výrok II./. Keďže súd určil výživné odporcu na Y. s účinnosťou od 01.09.2011 do 21.05.2015, teda spätne, vyčíslil zároveň splatné výživné za obdobie od 01.09.2011 do 21.05.2015. Za toto obdobie predstavuje dlh odporcu na splatnom výživnom 6.253 eur, keď na sumu splatného výživného (od 01.09.2011 do 06.09.2012 teda 12 mesiacov a 6 dní z 9/2012 a od 07.09.2012 do 21.05.2015 teda 31 mesiacov, 24 dní za 9/2012 a 21 dní za 5/2015) je potrebné započítať preukázané platby 2.100 eur odporcu na účet navrhovateľky v uvedenom období, ktorú platbu možno považovať za dobrovoľne poskytnuté výživné. Takto vyčíslený dlh vo výške 4.153eur na splatnom výživnom súd odporcovi podľa § 160 ods. 1 C.s.p. povolil splácať po 200 eur mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku vždy do 15.dňa v mesiaci vopred, až do úplného vyrovnania s tým, že omeškania s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia /výrok III./. V konaní vznikli trovy štátu za preklad dokladov predložených odporcom v anglickom jazyku do slovenčiny v sume 640,10eur hrađený na základe uznesenia č.k.14C/239/2010-118 zo dňa

29.05.2012 z rozpočtových prostriedkov súdu. Ďalej vznikli trovy štátu za preklad písomností z jazyka slovenského a jazyka anglického a naopak, na základe požiadavky odvolacieho súdu na vypočítanie odporcu, ktorého nebolo možné vypočítať inak, iba prostredníctvom dožiadaného súdu vo Veľkej Británii a hradených vo výške 82,34eur na základe uznesenia č.k.14C/239/2010-197 zo dňa 15.10.2015 a vo výške 321,38 eur uznesenia č.k.14C/239/2010-307 zo dňa 31.08.2018 z rozpočtových prostriedkov tamojšieho súdu. Konštatoval, že v danom prípade sa konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k mal. dieťaťu začalo na súde podaním návrhu, dňa 24.08.2010, za účinnosti O.s.p. Odporca na preukázanie svojich osobných, zárobkových a majetkových pomerov predložil listiny v anglickom jazyku, bez úradného prekladu, pričom nepodal návrh, aby takýto preklad vypracoval tunajší súd. Súd prvej inštancie takéto listiny bez návrhu účastníka a zloženia preddavku na trovy nepreložil z vlastnej iniciatívy, pretože je dôkaznou povinnosťou účastníka predložiť, alebo označiť listinný dôkaz, ktorý môže byť oboznámený na pojednávaní v súlade s § 129 ods. 1 O.s.p. (účinného do 30.06.2018) a nie je povinnosťou súdu bez návrhu účastníka takúto listinu v cudzom jazyku prekladať do jazyka slovenského. Povinnosťou súdu je prekladať z jazyka slovenského do cudzieho jazyka a opačne iba listiny, ktoré vydáva súd. Odporca v priebehu súdneho konania nenavrhoval žiadnu z predložených listín v jazyku anglickom preložiť do jazyka slovenského (citát z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 5.4.2012, č.k.19Co/374/2011-94 týkajúci sa ďalšieho dieťaťa účastníkov, v konaní o určenie výživného na plnoletú dcéru C. U..) V tomto konaní však súd II. inštancie v zrušujúcom uznesení č.k. 4Co/324/2011-99 zo dňa 31.10.2011 v rámci doplnenia dokazovania súdu I. inštancie nariadil pribrať do konania tlmočníka a odborne preložiť listiny v anglickom jazyku predložené odporcom, hoci v čase vyhotovovania sporného prekladu takúto povinnosť súd nemal. Ďalej poukázal na to, že Civilný sporový poriadok upravuje výslovne v § 155 ods. 1 CSP (ako aj predtým v § 18 a § 141 ods.4 O.s.p.) len pribratie tlmočníka za účelom zaručenia práva účastníka konať pred súdom v jazyku, ktorému rozumie, súd má za to, že je potrebné uvedené ustanovenie aplikovať aj v prípade ustanovenia prekladateľa do konania, ak je prekladateľ ustanovený za účelom prekladu podaní, rozhodnutí, výziev a pod. do jazyka, ktorému účastník rozumie, aby tak bolo zaručené jeho právo konať pred súdom, a tiež za účelom prekladu podaní cudzích orgánov alebo pre cudzie orgány, s ktorými je súd nútený komunikovať z dôvodu cudzieho prvku v konaní. V prípade zabezpečenia prekladu potrebných písomností a pribratia prekladateľa do konania za vyššie uvedeným účelom je teda potrebné použiť analogiu legis v zmysle čl. 4 ods. 1 CSP v spojení s § 155 ods. 1 CSP. Ak potom za použitia analogie legis znáša trovy prekladu podľa § 155 ods. 1 CSP štát (§ 155 ods. 2 CSP), rozhodol súd o náhrade trov konania štátu za preklad dožiadania a preklad výsluchu odporcu, pretože odporca mal právo konať pred súdom (vo Veľkej Británii) vo svojom materinskom jazyku. Pokiaľ ide o trovy za preklad listinných dokladov predložených odporcom, ktorý je občanom Slovenskej republiky, tam štát platil trovy, ktoré vznikli zavinením odporcu (jeho povinnosťou bolo predložiť dokumenty v úradnom- slovenskom jazyku) a keďže tak neurobil, je povinný tieto trovy štátu nahradiť v plnej výške.

2. Proti tomuto rozsudku, a to výrokom I., III. a IV. podal v zákonnej lehote odvolanie manžel navrhovateľky - otec Y.. Navrhoval ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav vecí, resp. na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vytýkal súdu prvej inštancie, že v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že mal za nepreukázané, že dcéra účastníkov konania, C., pokračovala v štúdiu v zahraničí. Poukázal na to, že táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná, a preto nebola v konaní preukazovaná dokladmi. Súd prvej inštancie taktiež počas pojednávania neuviedol, že túto skutočnosť považuje za nepreukázanú, pričom dátum zániku vyživovacej povinnosti voči C. U. bola podstatná skutočnosť, o ktorú súd oprel svoje rozhodnutie. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil tú skutočnosť, že dcéra Romana v období od 07.09.2012 do 21.05.2015 študovala na Z. a platil jej výživné po 150 eur mesačne až do roku 2017. Súd tak dostatočne nezistil, kedy mu zanikla vyživovacia povinnosť voči dcére C.. Ďalej dôvodil, že súd prvej inštancie do nevyhnutných školských pomôcok na strednej škole dcére Y. zahrnul aj notebook a uznal aj výdavok na autoškolu, hoci tento bol platený dňa 06.12.2015, teda potom ako Y. ukončila štúdium. Namietal, že súd prvej inštancie neodôvodnil, prečo určil výživné vo výške 170 eur mesačne, teda rozdielne oproti pôvodne zrušenému rozsudku, kedy bolo výživné určené vo výške 130 eur mesačne. Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne určil výšku ročného výživného, keď jeho preukázané platby určil sumou 2100 eur, čím stanovil dlh na splatnom výživnom v sume 4153 eur. Namietal, že súd nezapočítal jeho preukázané platby vo výške 2688 eur, tak ako ich vyčíslil vo svojom vyjadrení dňa 23.11.2018. Splátky na ročnom výživnom vo výške 200 eur mesačne považoval za neprímerane vysoké vo vzťahu k jeho súčasným možnostiam a výdavkom. V tomto smere namietal, že neprebehlo nijaké dokazovanie, ani mu nebola

daná možnosť vyjadriť sa k výške mesačnej splátky, ktorú je schopný splácať. Uviedol, že v súčasnosti je schopný riadne a včas splácať splátky vo výške 100 eur mesačne. Nesúhlasil s povinnosťou zaplatiť náhradu trov konania za preklad listín, ktoré predložil v anglickom jazyku. Išlo o doklady o jeho príjme, výdavkoch a bankových účtoch. Pokiaľ ide o právo účastníka konať pred súdom v jazyku, ktorému rozumie, a v súvislosti s tým povinnosť zabezpečiť preklad písomností, aby sa účastník mohol s nimi oboznámiť, poukázal na to, že § 18 O.s.p. ukladal povinnosť zabezpečiť realizácie tohto práva pre účastníkov konania súdu a nie druhému účastníkovi.

3. Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na to, že dcéra C. ukončila štúdium na vysokej škole dňom 06.09.2012, ako mal súd preukázané a týmto dátumom zanikla vyživovacia povinnosť otca na toto dieťa. Pokiaľ otec napriek tomu posielal na účet Romany zročné výživné alebo dobrovoľné príspevky na základe lepšieho vzťahu ako s mladšou dcérou Y., nemôže teraz žiadať zmenu napadnutého rozsudku. Dcéra Y. s ňou žila na Slovensku a otec mal dostatok priestoru na zdokladovanie potvrdení o návšteve vysokej školy staršej dcéry na Cypre, na ktoré sa odvoláva. Ďalej uviedla, že zvýšené výdavky na kúpu notebooku Y. boli odôvodnené, keď dcéra navštevovala Obchodnú akadémiu M. Q. v M., kde medzi základné školské pomôcky pri nástupe patrila notebook, na ktorom sa precvičoval prstoklad a účtovnícke programy E. a I., z ktorých majú študenti domáce úlohy. Spolu s notebookom patrila medzi základné školské pomôcky tejto akadémie aj tlačiareň, ktorú však dcéra doma nemala a domáce úlohy si musela zabezpečovať v predajniach na to určených za poplatky. Vodičský preukaz si dcéra Y. nemohla dovoliť urobiť počas štúdia na strednej škole, ako ostatní spolužiaci, keďže otec ohodnotil sám jej potreby na sumu 30 eur mesačne. Preto dokladovali vodičský preukaz z konca roku 2015. Ďalej poukázala na nedostatok financií v domácnosti, ktoré boli dôvodom neúčasti Y. na lyžiarskom výcviku, vynechávanie spoločných školských podujatí, čo malo značný vplyv na psychiku študentky, ktorá sa nie vlastnou vinou odlišuje od väčšiny a odlučuje od života kolektívu v triede. Z tohto dôvodu, ako aj absencie výživného z otcovej strany sa tiež Y. nemohla prihlásiť na vysokú školu, musela sa zamestnať a začať si zarábať. Tiež uviedla, že otec platil výživné vo výške 30 eur mesačne, nepravidelne, hoci mal pravidelný mesačný príjem. Súd sa snažil presvedčiť, že ho živí priateľka s tromi deťmi v N., o čom predložil čestné prehlásenie. Splátky zročného výživného po 200 eur mesačne nie sú neprimerané, vzhľadom na to, že otec si môže dovoliť dvakrát ročne letnú dovolenku pri mori s ubytovaním v hoteloch a jedenkrát zimnú lyžovačku. Túto skutočnosť môže potvrdiť staršia dcéra C., ktorá sa s otcom stretáva a časť jeho letnej dovolenky na Z. a zimnej dovolenky na H. trávi s ním. Počas trvania dovolení si otec vždy požičiava auto z autopožičovne, za prenájom ktorého platí nemalé peniaze, nehovoriac o letenkách. Jeho životná úroveň sa nedá porovnať s ich úrovňou. Za tie roky jej vznikali iba mínusy na účtoch, na kreditných kartách a vysoké úroky na poskytnutý spotrebný úver, keďže otec si neplnil vyživovaciu povinnosť ani k jednému dieťaťu už pred rozvodom. Otec si mohol peniaze za celé roky odkladať, čo sa stránil platiť na vlastné deti, aby bol schopný plniť si výživné v súčasnosti vo výške určenej súdom po dôkladnom niekoľkoročnom dokazovaní. Poukázala na to, že otec má dokonca financie na zatupovanie v konaní advokátskou kanceláriou. Mala za to, že v konaní bolo preukázané, že základné výdavky počas štúdia na Obchodnej akadémii v Trenčíne a v súvislosti so zdravotným stavom dieťaťa boli reálne vyššie ako predpokladané z roku 2011 (130 eur) - pre deviatačku na základnej škole a budúcu stredoškolačku.

4. Otec v písomnom podaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 05.03.2019 uviedol, že dopĺňa doklady k svojmu odvolaniu, ktorými preukazoval, že jeho vyživovacia povinnosť k staršej dcére C. trvala len do 06.09.2012, kedy zanechala štúdium na vysokej škole v M., pričom súd nebral do úvahy jej štúdium na Cypre. Uviedol, že má vedomosť, že dcéra Romana podala na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 22.09.2011 sp.zn. 15C/235/2010 návrh na exekúciu, ktorá mala byť zastavená po tom, čo si svoju vyživovaciu povinnosť k staršej dcére splnil. Dcéra C. podala v roku 2012 návrh na exekúciu, ktorým sa domáhala vymoženia dlžného výživného od 24.08.2010 do 31.07.2012 vo výške 3048,71 eur a bežného výživného mesačne vo výške 150 eur od 01.09.2012. Exekúcia nebola zastavená a stále prebieha. nakoľko exekútor mu nevedel doručiť upovedomenie o začatí exekúcie, doručil mu ho až v súčasnosti dňa 26.02.2019, proti ktorému podal námietky. V prílohe otec priložil kópiu upovedomenia o začatí exekúcie a jeho námietky proti upovedomeniu. Poukázal na to, že z týchto dokladov vyplýva, že dcéra C. stále vymáha výživné, akoby jeho vyživovacia povinnosť voči nej stále trvala. V tomto smere navrhol doplniť dokazovanie, či už predložením dokladov o dobe trvania štúdia dcéry C. na Z., alebo výsluchom C. v konaní ako svedka. Ďalej poukázal na to, že nedisponuje dokladmi o štúdiu dcéry C. a nevie tieto predložiť súdu, pričom navrhovateľka účelovo predložila len doklad o štúdiu dcéry C. v M..

5. Navrhovateľka sa k doplnenému odvolaniu otca písomne vyjadrila tak, že vyživovacia povinnosť otca k dcére C. skutočne trvala do 06.09.2012, kedy zanechala štúdium na vysokej škole v M.. V ďalšom štúdiu na Cypre nepokračovala na vysokej škole dennou formou štúdia, pretože už pracovala a z toho dôvodu nemá otec žiadne potvrdenie o návšteve školy. Uviedla, že dcéra C. bola nútená na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 22.09.2011 sp. zn. 15C/235/2010 potvrdeného rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne podať dňa 18.06.2012 na otca exekúciu, pretože jej takmer rok nezačal platiť výživné a to zročné výživné vo výške 3048,71 eur (od 24.08.2010 do 31.07.2012) a bežné výživné. O upovedomení o začatí exekúcie otec stopercentne vedel, pretože C. s ním bola a dodnes je v e-mailovom aj telefonickom kontakte. S platením výživného pre C. sa rozhybal až po tom, čo súdny exekútor v Trenčíne vydal upovedomenie o začatí exekúcie, ale nie to, čo otec predložil súdu - prikázaním pohľadávky z účtu, ale druhé v poradí - upovedomenie o začatí exekúcie - zadržaním vodičského preukazu, pretože účet v banke na Slovensku dávno zrušil. Ďalej poukázala na stály kontakt otca s dcérou C., na ich vzťah a na narušený vzťah otca s dcérou Y.. K vyjadreniu priložila kópiu doporučeného listu a podacieho lístka zo dňa 30.03.2015, kedy dcéra C. potvrdila súdnemu exekútorovi, že jej otec v plnej výške výživné splatil a k tomuto dátumu jej už nie je nič na výživnom dlžný. Doplnenie dokazovania navrhované otcom považovala iba za naťahovanie času pre začiatok splácania zročného výživného na dcéru Miriam.

6. Kolízny opatrovník ani plnoletá Miriam sa k odvolaniu otca písomne nevyjadrili.

7. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CM bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie otca vo veci samej nie je dôvodné a odvolanie otca proti výroku IV. o náhrade trov štátu nie je dôvodné.

8. Po preskúmaní námietok, ktoré boli otcom vznesené sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. o určení výživného zo strany otca na Y. a v časti III. o určení zročného výživného podľa § 387 ods. 2 CSP a na zdôraznenie a k odvolacím námietkam otca dodáva nasledovné:

9. Odvolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2, 4, 5 a ust. § 75 ods. 1) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný bez dôležitého dôvodu vzdá výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

10. Súd prvej inštancie postupoval v danej veci správne v zmysle horeuvedených zákonných ustanovení, keď vyhodnotil, že je v schopnostiach a možnostiach otca platiť výživné za obdobie od 01.09.2011 do 06.09.2012 na v tom čase maloletú Y. sumou 60 eur mesačne a za obdobie od 07.09.2012 do 21.05.2015 sumou 170 eur mesačne. Pri rozhodovaní zohľadnil, že dňom 06.09.2012 zanikla otcovi vyživovacia povinnosť k dcére C. a od 07.09.2012 mali až rodičia iba jednu vyživovaciu povinnosť k plnoletej Y. a tiež skutočnosť, že takto určené výživné pokrývalo cca 20% príjmu otca, ktoré výživné, spolu s vyživovacou povinnosťou matky by malo zabezpečiť krytie aspoň základných odôvodnených potrieb Y.. Pokiaľ odvolateľ namietal, že výživné na dcéru C. platil vo výške 150 eur mesačne až do roku 2017, táto námietka neobstojí. Z potvrdenia M. univerzity E. H. v M., S. sociálno-ekonomických vzťahov zo dňa 11.09.2012 vyplýva, že univerzita berie na vedomie oznámenie Romany Ševčíkovej, že zanecháva štúdium v 1. ročníku denného bakalárskeho štúdia v študijnom programe Ľudské zdroje a personálny manažment na Fakulte sociálno-ekonomických vzťahov M. univerzity E. H. v akademickom roku 2011/2012 dňom doručenia písomného vyhlásenia o zanechaní štúdia, t.j. ku dňu 06.09.2012. Z vyjadrenia samotného otca zo dňa 28.10.2018 (e-mail č.l. 338) vyplýva, že staršia dcéra C. študovala na Z. vysokú školu, živila sa sama a ubytovanie si tiež platila sama. Aj z vyjadrenia dcéry C. zo dňa 26.03.2019 (adresované Okresnému súdu Trenčín k sp. zn. 15C/235/2010 č.l. 389) vyplýva, že do školy na Cypre chodila popri zamestnaní, pretože už pracovala a do školy chodila popri zamestnaní, o ktorej skutočnosti otec vedel, nakoľko komunikovali spolu, stretávali sa na Slovensku, v N. a na Z..

Neobstojí ani námietka odvolateľa, že súd prvej inštancie zahrnul do nevyhnutných školských pomôcok aj notebook, vzhľadom na to, že dcéra Miriam, ako študentka strednej školy rozhodne k štúdiu notebook potrebovala, pričom je zrejmé, že v súčasnej dobe už pri výučbe na základných školách žiaci používajú notebook. I keď súd prvej inštancie do odôvodnených potrieb Y. zahrnul aj výdavok na autoškolu (v sume 316 eur) platený dňa 06.12.2015, odvolací súd má za to, že táto suma nemôže mať vplyv na zmenu napadnutého rozsudku, vzhľadom na preukázané a odôvodnené potreby Y. v rozhodnom období. Nedôvodná bola aj námietka odvolateľa, že súd prvej inštancie neodôvodnil, prečo určil výživné vo výške 170 eur mesačne, teda rozdielne oproti pôvodnému rozsudku zo dňa 22.06.2011, kedy bolo výživné určené vo výške 130 eur mesačne. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku (bod 19.), v ktorom súd podrobne uviedol, aké náklady mala Y.. Je zrejmé, že už len základné výdavky Y. počas štúdia na Obchodnej akadémii a v súvislosti so zdravotným stavom Miriam boli reálne vyššie, ako náklady na toto dieťa v roku 2011. Ďalej odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie nesprávne určil zročné výživné. Ani táto námietka neobstojí. Z obsahu spisu vyplýva, že po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva (t.j. obdobia, za ktoré sa určuje výživné na čas po rozvode, čo je daný prípad), platil otec výživné na Y. nasledovne: 10/11 - 1/13 = 620 eur, 1/13-12/13= 390 eur, 1/14-12/14 = 360 eur, 1/15-12/15= 430 eur, 1/16-12/16 = 300 eur, spolu 2100 eur. Pokiaľ otec poukazuje na to, že na výživnom zaplatil sumu 2688 eur, treba uviesť, že rozdiel (2688-2100=588 eur), t.j. 588 eur uhradil otec pred právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva. Nedôvodná bola aj námietka otca o neprimeranosti splátok zročného výživného. Odvolacia námietka otca smeruje proti určeniu mesačných splátok po 200 eur, keď otec žiadal, aby mu súd povolil zročné výživné splácať v splátkach po 100 eur mesačne. Odvolací súd s prihliadnutím na osobné, zárobkové a majetkové pomery otca, z ktorých vychádzal pri určení výšky výživného v sume 60 eur, resp. 170 eur mesačne, dospel k záveru, že nie je opodstatnené povoliť splácanie nedoplatku na zročnom výživnom v nižších splátkach, než ako boli určené súdom prvej inštancie .

11. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

12. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že zákonnou lehotou na plnenie sú tri dni, ktoré uplynú od právoplatnosti rozsudku. Súd však môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu, prípadne splátky peňažného plnenia, a to sám nezávisle na návrhu účastníkov konania, pričom takúto výnimku zo splatnosti musí náležite odôvodniť úvahou, či povolenie takejto výhody je vhodné so zreteľom a pomery toho, komu sa povinnosť plnenia ukladá, na výšku prisúdeného nároku alebo na iné okolnosti prípadu. Súd je tiež povinný prihliadať aj na postoj povinného k plneniu, ako aj na to, či povolenie takejto výhody nebude mať ťaživý dopad na oprávneného, prípadne, či je možné od neho spravodlivo žiadať strpenie plnenia v splátkach alebo v dlhšej ako zákonnej 3-dňovej lehote. Zvláštnu pozornosť je vždy potrebné venovať povoleniu výhody splátok alebo dlhšej splatnosti v konaniach týkajúcich sa výživného a predovšetkým výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť, ktoré je okrem iného prednostnou pohľadávkou so zreteľom na naliehavosť potreby, ktorej výživné slúži.

13. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom povolil otcovi zročné výživné na dcéru Y. vo výške 4153 eur splácať v mesačných splátkach po 200 eur mesačne. Pri takto stanovenej výške zročného výživného, takéto určenie splátok znamená, že otec zročné výživné zaplatí počas približne 21 mesiacov, t.j. takmer za dva roky v situácii, keď výživné je určené od právoplatnosti rozsudku o rozvode, t.j. od roku 2011 a celý čas náklady na Y. zabezpečovala matka takmer sama, nakoľko otec prispieval (a to nepravidelne) výživným na Y. vo výške 30 eur mesačne.

14. Nedôvodná bola aj námietka otca proti výroku IV., ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť trovy štátu.

15. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že pokiaľ ide o trovy za preklad listinných dokladov predložených otcom, ktorý je občanom Slovenskej republiky, tam štát platil trovy, ktoré vznikli zavinením otca, nakoľko jeho povinnosťou bolo predložiť súdu tieto dôkazy v úradnom - slovenskom jazyku. Keďže tak neurobil, bolo povinnosťou súdu pribrať prekladateľa na preklad listinných dôkazov predložených do súdneho spisu otcom vyhotovených v anglickom jazyku (uznesenie NS SR zo dňa 25.11.2013 sp. zn. 7Cdo/16/2013). Za tejto situácie je otec povinný nahradiť trovy štátu vyčíslené v uznesení Okresného súdu Trenčín č.k. 14C/239/2010-118 dňa 29.05.2012.

16. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

17. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).